

[Energiministeren]

gribe ind over for vedtægtsbestemmelser om leverandørselskabets organisationsmæssige struktur.

At der nu foreligger et forslag til folketingsbeslutning skal ifølge forslagsstillerne ses i sammenhæng med Konkurrenceankenævnets afgørelse fra 20. september 1990. I nævnets afgørelse findes der ikke at være hjemmel for udvalgene til at gribe ind over for vedtægtsbestemmelser om brugerindflydelse. Den manglende hjemmel er imidlertid ikke ensbetydende med, at forsyningsselskabernes vedtægtsudformning helt er overladt til den enkelte bestyrelses forgodtbefindende. En forening er uafhængigt af vedtægterne underlagt en række begrænsninger, og usaglig forskelsbehandling kan indbringes for de almindelige domstole. Derudover er det værd at bemærke, at energiprisudvalgene har hjemmel til at kunne gribe ind i vedtægtsbestemmelser om priser og leveringsbetingelser. Denne adgang over for urimeligheder i forbindelse med den enkelte leverances vilkår giver i praksis i de fleste tilfælde tilstrækkelig beskyttelse. Kendelsen i Konkurrenceankenævnet betyder alene, at udvalgene ikke har hjemmel til at ændre forsyningsselskabers vedtægter, når det drejer sig om forbrugerindflydelse.

Endelig skal det også nævnes, at Danske Fjernvarmeværkers Forening har fastlagt vejledende retningslinier for vedtægter og tarifiering. Retningslinierne tager udgangspunkt i at sikre en ligelig indflydelse fra forskellige grupper af forbrugere.

Som en konsekvens af de nævnte synspunkter vil jeg ikke afvise, at det kan være hensigtsmæssigt og rimeligt, at energiprisudvalgene også tillægges hjemmel til at gribe ind i vedtægterne i forbrugerejede forsyningsvirksomheder. På den anden side mener jeg ikke, at problemet er så akut og presserende, at beslutningsforslaget ikke på hensigtsmæssig måde kan kobles sammen med et måske mere presserende behov for en samlet revision af særlige paragraffer i varmforsyningsloven.

Med disse ord vil jeg gerne sige, at regeringen principielt er positiv over for beslutningsforslaget, men selvfølgelig under den forudsætning, at når vi kommer tilbage med et lovforslag, vil vi også medtage andre paragraffer, hvori der er behov for justeringer, og regeringen håber, at Folketinget til den tid kan samles om et sådant forslag.

Per Tærshøl (KF):

Det Konservative Folkeparti ser med stor sympati på Socialdemokratiets forslag. Der er urimeligheder i varmforsyningsloven, når man tænker på de eksempler, der står nævnt her. Det kan ikke være rigtigt, at store blokbebyggelser kun har en enkelt stemme, når de måske repræsenterer 50 pct. af varmeaftagerne, og derfor synes vi i Det Konservative Folkeparti, at det er godt, at spørgsmålet er rejst, men vi synes ligesom ministeren, at det skal med i en revision af selve varmforsyningsloven, og det vil vi sådan set opfordre til at man gør.

Peter Hansen-Nord (V):

Ifølge Socialdemokratiet er baggrunden for dette beslutningsforslag en kendelse fra Konkurrenceankenævnet, der ophævede et pålæg fra Gas- og Varmeprisudvalget om udformningen af et sæt vedtægter for et forbrugerejet fjernvarmeværk.

Nu kan man nok diskutere, om den kendelse vil få alvorlige konsekvenser for energiforbrugere, eller om de på anden vis er beskyttet mod urimelige vilkår. Energiprisudvalgene har, som også ministeren nævnte, allerede beføjelser til at give pålæg om priser og leveringsbestemmelser. De har derimod ikke hjemmel til at gribe ind over for vedtægtsbestemmelser af organisatorisk karakter.

Naturligvis støtter Venstre, at indflydelse i energiforsyningsselskaberne gives til kunderne efter en rimelig fordeling, men, som ministeren også nævnte, kan usaglig forskelsbehandling indbringes for de almindelige domstole.

Selv om vi ikke afviser beslutningsforslaget, er der for os en række langt vigtigere punkter i varmforsyningsloven, vi skal have drøftet, og de punkter vil jeg nu vende mig imod.

Hverken offentlige eller private monopoler er Venstres livret. På energiforsyningsområdet har vi imidlertid fået organiseret os på en måde, der giver visse energiforsyningsselskaber noget, der minder stærkt om et monopol. En virksomhed, der har et monopol, kan sædvanligvis ikke samtidig fastlægge både pris og afsætning. Da der imidlertid knytter sig meget store anlægsinvesteringer til at skifte varmforsyningskilde, hvor det overhovedet er muligt, påhviler der Folketinget et klart ansvar for at sikre landets brugere og borgere mod de vær-